

РЕШЕНИЕ

№ 1762

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **14259** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. М. Д. и чуждестранен адвокат П. Д., против Решение от 12.11.2019 г., постановено по НАХД № 12321/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 29-290060380/ 01.07.2019 г., издадено от директор на Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към ИА „ГИТ“ – С., с което на основание чл.416, ал.5, във връзка с чл.414, ал.1 от КТ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ.

Поддържа се, че оспореното решение е неправилно поради необоснованост, нарушение на процесуалния и материалния закон. Оспорва се по същество извършеното нарушение, като се излагат съображения в тази насока. Жалбоподателят твърди, че проверявания обект „МегамоЛ“ не попада в хипотезата на чл.403а, ал.1 от КТ, поради което не бил задължен да държи на разположение вътрешно-дружествени документи, в изпълнение на трудовото законодателство. Твърди се също, че първоинстанционният съд не е предприел необходимите действия по събиране на писмени доказателства, нито е обсъдил в своето решение показанията на свидетеля.

Заявява, че дори да се приеме, че има нарушение, то следва да бъде квалифицирано като маловажно. Моли за отмяна на решението на СРС. Алтернативно, да се приложи чл.415в, ал.1 КТ. Претендира разноси за пред двете инстанции.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – С. редовно призован, чрез процесуален представител оспорва жалбата и пледира решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Оспорва искането на касатора за разноските пред първата инстанция.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд- София-град, в настоящия касационен състав, след преценка на доказателствата по делото, изложените касационни основания и становищата на страните, при съобразяване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 29-290060380/01.07.2019 г., издадено от директор Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към ИА „ГИТ“ – С..

За да постанови този резултат, районният съд след анализ на събраните по делото доказателства е приел, че в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на разпоредбите на ЗАНН, които да обуславят отмяна на НП, на процесуално основание.

По съществуто на спора е прието, че санкционираното дружество в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е осъществило описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ, тъй като не е изпълнило задължението си да държи на разположение на контролните органи по труда екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и други документи, свързани с разпределение и отчитане на работното време и организацията на работа на обекта.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, осъществявайки цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, спазени са давностните срокове по чл.34 ЗАНН. Изведените правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения на ЗАНН, които да водят до отмяна на НП, на процесуално основание са правилни и обосновани.

Касационният състав изцяло споделя установената от районния съд фактическа обстановка /която съответства и на описаната в АУАН и НП/, както и изведените въз основа на нея правни изводи за законосъобразност на оспореното НП. Съдът е анализирал приобщените по делото писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели, като правилно е приел, че наказаното дружество е

осъществило от обективна страна състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл.403а, ал.1 от КТ.

Решението на районния съд е постановено в съответствие с материалния закон – чл. 403а, ал.1 от КТ, която разпоредба предвижда административно наказателна отговорност за работодател, който в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, като наказанието е имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лева.

По категоричен начин е установено, че при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма] в стопанисван от дружеството обект – „Мегапол“, находящ се в [населено място],[жк] е било установено, че не държи на разположение на контролните органи по труда екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и други документи, свързани с разпределение и отчитане на работното време и организацията на работа на обекта. Действително, видно от ангажираните по делото доказателства, Правилника за вътрешния трудов ред бил представен на контролните органи на 13.05.2019 г. – 5 дни след проверката, но това не се отнася за останалите изискуеми документи.

Твърденията на касатора, че не стопанисва обекта, а само извършва почистване на общите части и поради тази причина не следва да държи на разположение на контролните органи по труда екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и други документи, свързани с разпределение и отчитане на работното време и организацията на работа на обекта настоящия съд не споделя. Няма значение какви са причините, поради които описаните документи са липсвали, след като в търговския обект се полага наемен труд, дори и от едно лице, за работодателя е възникнало това задължение.

Несъстоятелен е доводът, изложен в касационната жалба, че възприетата от районния съд фактическа обстановка не кореспондира на събраните по делото доказателства. Обратното се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Както бе изложено, безспорно е установено, че при извършената проверка на обект – „Мегапол“, находящ се в [населено място],[жк] не е намерен на разположение на контролните органи правилник за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа на проверявания търговски обект.

Ирелевантно за обективната съставомерност на деянието е, че същите са били налични в централния офис на дружеството, тъй като в съответствие с чл. 403а от КТ документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа на проверявания търговски обект трябва да се държат в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки.

Предвид това санкционираното дружество е осъществило административното нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ. Несъмнено отговорността на дружеството е безвиновна. В този смисъл и изведените правни изводи от районния съд са правилни,

обосновани и съответстват на доказателствата по делото.

Според разбирането на касационната инстанция в конкретния казус не са налице условията за приложението на привилегирования състав на чл.415в КТ. Съгласно тази разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице- с глоба в размер от 50 до 100 лв. В конкретния казус се установи, че дни след нарушението е представен Правилника за вътрешния трудов ред, но не и останалите изискуеми документи, поради което не може да се приеме, че нарушението е отстранено в цялост. Освен това, отстраняването на нарушението, както правилно е прието от СРС не се състои само в представянето на правилника на контролните органи, а осигуряване наличността му в самия обект, в каквато насока не са ангажирани доказателства.

Предвид изложеното неоснователни са направените оплаквания, извеждащи отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Правилно е индивидуализиран размер на санкцията от страна на първостепенния съд, като са отчетени конкретните обстоятелства свързани с деянието и дееца.

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да остане в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.11.2019 г., постановено по НАХД № 12321/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5- ти състав.

Решението е окончателно.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.